

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAŁGORZATA KRASNODĘBSKA-TOMKIEL

DDK-430-4/08/JTB

Warszawa, dn. 26 września 2008 r.

DECYZJA nr DDK 26/2008

Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 50, poz. 331 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na Dolcan Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie **karę pieniężną** w wysokości 50 000,00zł (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych 00/100 groszy), co stanowi równowartość 13 958,68 euro (słownie: trzynaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt osiem euro 68/100), za udzielenie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji w zakresie daty zaprzestania stosowania przez nią w obrocie konsumenckim wzorców umów: *„Umowa przyrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego”* oraz *„Wzór - umowa sprzedaży przyrzeczenia lokalu mieszkalnego”*, żądanych na podstawie art. 50 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania o sygnaturze DDK-61-14/08/JTB, wszczętego w sprawie stosowania przez ww. przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Uzasadnienie

Podstawą wszczęcia przedmiotowego postępowania był materiał dowodowy zaliczony zgodnie z punktem II postanowienia z dnia 15 lipca 2008 r. (sygn. akt DDK-430-4/08/JTB) przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej – „Prezes Urzędu”) w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu, a który został zgromadzony w trakcie wszczętego przez niego wobec Dolcan Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej „Spółka”) postępowania w sprawie stosowania przez nią praktyk polegających na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów: *„Wzór - umowa sprzedaży przyrzeczenia lokalu mieszkalnego”* oraz *„Umowa przyrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego”* wpisanych uprzednio do rejestru niedozwolonych postanowień umownych (sygn. DDK-61-14/08/JTB).

Analiza zgromadzonych w trakcie niniejszego postępowania materiałów dowodowych wskazuje, iż Spółka na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 15 kwietnia 2008 r. dotyczące wskazania dokładnej daty zaprzestania przez nią stosowania w obrocie konsumenckim zakwestionowanych wzorców umów, udzieliła nieprawdziwych informacji. Ze złożonych przez nią wyjaśnień w piśmie z dnia 29 kwietnia 2008 r. wynikało, że zaprzestała stosowania w obrocie konsumenckim wzorca umowy *„Umowa przyrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego”* z końcem lutego 2007 r., a wzorca umowy *„Wzór - umowa sprzedaży*

przrzeczenia lokalu mieszkalnego” z końcem stycznia 2008 r. Natomiast z przedłożonych przez Spółkę dokumentów wynika, iż umowy z konsumentami z wykorzystaniem wzorca umowy: „*Umowa przrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego*” były zawierane także po dacie 28 lutego 2007 r., a wzorca umowy: „*Wzór - umowa sprzedaży przrzeczenia lokalu mieszkalnego*” były zawierane także po dacie 31 stycznia 2008 r.

Uwzględniając wskazane powyżej okoliczności Prezes Urzędu postanowił skorzystać z uprawnień określonych w art. 106 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm. – dalej „uokik”) i wszcząć postępowanie w sprawie nałożenia na Dolcan Sp. z o.o. kary pieniężnej z tytułu udzielenia nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 uokik w toku postępowania o sygn. DDK-61-14/08/JTB.

Pismem z dnia 15 lipca 2008 r. Prezes Urzędu zawiadomił Spółkę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Spółka w dniu 24 lipca 2008 r. złożyła w Urzędzie pismo, w którym, odniosła się do treści postanowienia o wszczęciu niniejszego postępowania, potwierdzając fakt zawarcia umów po terminach, o których informowała w pismach z dnia 29 kwietnia 2008 r. oraz 4 czerwca 2008 r. Spółka oświadczyła jednocześnie, iż przekazanie nieprawdziwych informacji było wynikiem pomyłki z jej strony.

Pismem z dnia 28 lipca 2008 r. zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) Prezes Urzędu poinformował Spółkę o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Z powyższego uprawnienia Spółka nie skorzystała.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Dolcan Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS 0000043508.

W toku postępowania o sygn. DDK-61-14/08/JTB w sprawie stosowania przez nią praktyk polegających na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów: „*Wzór - umowa sprzedaży przrzeczenia lokalu mieszkalnego*” oraz „*Umowa przrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego*” wpisanych uprzednio do rejestru niedozwolonych postanowień umownych Prezes Urzędu działając na podstawie art. 50 ust. 1 uokik pismem z dnia 15 kwietnia 2008 r. wystąpił do Spółki o wskazanie daty, od której zaprzestała ona stosowania postanowień umownych zawartych we wzorcach umów będących przedmiotem postępowania.

Zgodnie z dyspozycją art. 50 ust. 2 uokik Prezes Urzędu w wezwaniu do przekazania informacji i dokumentów z dnia 15 kwietnia 2008 r. zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

W odpowiedzi na wspomniane wezwanie, Spółka w piśmie z dnia 29 kwietnia 2008 r. oświadczyła, iż zaprzestała stosowania w obrocie konsumenckim wzorca umowy „*Umowa przrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego*” z końcem lutego 2007 r., a wzorca umowy „*Wzór - umowa sprzedaży przrzeczenia lokalu mieszkalnego*” z końcem stycznia 2008 r. Następnie informacje dotyczące ww. dat Spółka potwierdziła w piśmie z dnia 4 czerwca 2008 r.

Jednakże z przedłożonych przez Spółkę dokumentów wynika, iż umowy z konsumentami z wykorzystaniem wzorca umowy: „*Umowa przrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego*” były zawierane także po dacie 28 lutego 2007 r. (dowód – kopie aneksów do umów zawartych w dniach 19 marca 2007 r. – l.dz. 979/05/2008, 5 marca 2007 r. – l.dz. 980/05/2008, 1.dz. 966/05/2008, 1.dz. 978/05/2008, 1 marca 2007 r. – l.dz. 695/05/2008, 1.dz.

995/05/2008), a wzorca umowy: „Wzór - umowa sprzedaży przyrzeczenia lokalu mieszkalnego” były zawierane także po dacie 31 stycznia 2008 r. (dowód - kopie aneksów do umów zawartych w dniach 22 kwietnia 2008 r. - l.dz. 961/05/2008, 3 marca 2008 r. - l.dz. 958/05/2008, 12 lutego 2008 r. - l.dz. 654/05/2008, , 27 lutego 2008 r. - l.dz. 960/05/2008).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 50 ust. 1 uokik przedsiębiorcy oraz związki przedsiębiorców są obowiązane do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Zgodnie z art. 50 ust. 2 uokik, wspomniane żądanie powinno zawierać wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, terminu udzielenia informacji oraz pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Natomiast zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten chociażby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 powoływanej ustawy, bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

W myśl art. 4 pkt 1 uokik za przedsiębiorcę uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 173, poz. 1807 ze zm. – dalej „usdg”), zgodnie z którą (art. 4 ust. 1) przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna, i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Natomiast działalnością gospodarczą, w myśl art. 2 usdg jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatację zasobów naturalnych, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 usdg jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Spółka jest podmiotem wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego – Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS 0000043508. Prowadzona przez nią działalność gospodarcza wykonywana jest w sposób zorganizowany i ciągły, z uwagi na co, należy stwierdzić, iż jest ona przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 uokik. Cięży na niej zatem obowiązek przekazywania, na żądanie Prezesa Urzędu, wszelkich informacji i dokumentów.

Przepisy uokik kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (tak: E. Modzelewska - Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, Warszawa 2002 r., s. 340; także: wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r., XVII Amr 24/92). Bezsprzeczonym w niniejszej sprawie jest fakt, że wszelkie informacje i dokumenty, których doręczenia zażądał Prezes Urzędu, były niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia, a co za tym idzie zakończenia sprawy.

Celem przedmiotowego wezwania Prezesa Urzędu skierowanego do Spółki było ustalenie dokładnej daty zaprzestania przez nią stosowania w obrocie konsumenckim zakwestionowanych wzorców umów. Prezes Urzędu wezwał Spółkę do przekazania przedmiotowych informacji z uwagi na powstałe wątpliwości w związku z wyjaśnieniami złożonymi przez Spółkę w piśmie z dnia 29 kwietnia 2008 r.

Wskazanie konkretnej daty zaprzestania stosowania w obrocie konsumenckim wzorców umów, których treść jest zbieżna z treścią postanowień umownych wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296

z późn. zm.) jest konieczne do ustalenia daty zaprzestania stosowania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 pkt 1 uokik.

Nie ulega również wątpliwości, że ustawodawca konstruując przepis art. 50 ust. 2 uokik przewidujący możliwość wezwania przedsiębiorcy do przekazania określonych informacji i dokumentów, dokonał wyraźnego rozróżnienia pomiędzy informacją, a dokumentem. Stosownie do powyższego, Prezes Urzędu ma prawo żądać nie tylko przedstawiania określonych dokumentów – jak np. odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, czy stosowane przez przedsiębiorcę wzorce umowne, ale również określonych informacji.

Wezwanie wystosowane przez Prezesa Urzędu do Spółki zostało sformułowane w sposób jasny i zrozumiały. Zgodnie z orzecznictwem (wyrok Sądu Najwyższego z 7 kwietnia 2004 r., III SK 31/2004, OSNP 2005, Nr 4, poz. 60) obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy, o których mowa w art. 45 ust. 2 [obecnie: art. 50 ust. 2] uokik. Pismo Prezesa Urzędu odpowiadało wszystkim wymogom określonym w art. 50 ust. 2 wspomnianej ustawy, a więc wskazany został zakres wymaganych informacji, cel żądania, termin do udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Również w sposób jasny i zrozumiały Spółka odniosła się do wezwania, oświadczając w piśmie z dnia 29 kwietnia 2008 r. iż zaprzestała stosowania w obrocie konsumenckim wzorca umowy „Umowa przyrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego” z końcem lutego 2007 r., a wzorca umowy „Wzór - umowa sprzedaży przyrzeczenia lokalu mieszkalnego” z końcem stycznia 2008 r., co następnie potwierdziła w piśmie z dnia 4 czerwca 2008 r.

Analiza nadesłanych dokumentów pozwoliła jednak stwierdzić, iż przedmiotowe oświadczenia Spółki dotyczące dat zaprzestania stosowania zakwestionowanych wzorców umów są niezgodne z przekazanymi przez nią dokumentami. Takie działanie Spółki wypełnia więc hipotezę przepisu art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, w którym mowa jest o udzieleniu nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd informacji.

Ze złożonego przez Spółkę w dniu 24 lipca 2008 r. w Urzędzie pisma, w którym, odniosła się do treści postanowienia o wszczęciu niniejszego postępowania i potwierdziła fakt zawarcia umów po terminach, o których informowała w pismach z dnia 29 kwietnia 2008 r. oraz 4 czerwca 2008 r., wynika, iż udzielenie nieprawdziwych informacji było wynikiem pomyłki z jej strony. Pomyłka ta była spowodowana błędnym wskazaniem danych przez jej pracowników, na których to bazowała udzielając odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu. W opinii Prezesa Urzędu argument ten jednak nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż to Spółka jako przedsiębiorca jest odpowiedzialna za przekazanie informacji zgodnych z prawdą. Tym bardziej, że to sama Spółka dostarczyła wybrane i przygotowane przez siebie kopie aneksów do wcześniej zawartych umów jako materiał dowodowy potwierdzający zaprzestanie stosowania przez nią zakwestionowanych wzorców umów. Jednocześnie dwukrotnie potwierdziła ona ww. pismach daty graniczne (w przypadku wzorca umowy „Umowa przyrzeczenia sprzedaży lokalu mieszkalnego” koniec lutego 2007 r., a wzorca umowy „Wzór - umowa sprzedaży przyrzeczenia lokalu mieszkalnego” koniec stycznia 2008 r.).

Należy podkreślić, że kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają, po pierwsze, charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), po drugie prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcać do naruszania prawa), zaś zagrożenie nimi, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu, nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez udzielanie nierzetelnych

i wprowadzających w błąd informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro za naruszenia proceduralne. Nałożenie kary na podstawie tego przepisu odbywa się w trybie uznania administracyjnego, co oznacza, że o ich wysokości decyduje w konkretnej sprawie Prezes Urzędu w oparciu m.in. o kryteria wskazane w art. 111 uokik. Stosownie do tego uregulowania, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności obecnego i uprzedniego naruszenia przepisów uokik.

Ustalając wysokość kary dla Spółki, Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień jej zawinienia. Pomimo wezwania do udzielenia informacji sformułowanego w sposób jasny i zrozumiały, Spółka udzieliła informacji sprzecznych ze stanem faktycznym wynikającym z załączonych dokumentów. W opinii Prezesa Urzędu nieprzekonujący jest argument Spółki wskazujący na błędne dane przygotowane przez jej pracowników, na podstawie których udzieliła ona odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu. Jednocześnie należy wskazać, iż różnica w datach wynosiła ok. 3 miesiące (kopia aneksu do umowy zawartej w dniu 22 kwietnia 2008 r. - l.dz. 961/05/2008 z wykorzystaniem wzorca umowy „*Wzór - umowa sprzedaży przyrzeczenia lokalu mieszkalnego*”).

Z uwagi na treść art. 106 us. 2 pkt 2 uokik charakter nałożonej na Spółkę kary pieniężnej, jest przede wszystkim dyscyplinujący i prewencyjny. W postępowaniu w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów istotne jest bowiem rzetelne i precyzyjne udzielanie żądanych przez Prezesa Urzędu informacji zwłaszcza w zakresie daty zaprzestania stosowania tychże praktyk. Tym samym rzetelne udzielenie informacji o mało skomplikowanym charakterze – dacie zaprzestania stosowania wzorców umów, nie powinna stanowić dla profesjonalnego podmiotu istotnej trudności. Co więcej, należy położyć nacisk, na charakter dyscyplinujący kary, gdyż dopuszczenie do nierzetelnego udzielania informacji stosunkowo łatwych do zweryfikowania poprzez analizę dokumentów (wcześniej zawartych z konsumentami umów), może w przyszłości skutkować brakiem rzetelności w udzielaniu informacji o wysokim stopniu złożoności i skutkować istotnym utrudnieniem wykonywania przez Prezesa Urzędu ustawowych kompetencji.

W trakcie niniejszego postępowania ustalono, iż udzielenie przez Spółkę informacji wprowadzających w błąd wynikało z braku rzetelnej analizy danych dotyczących dat zawarcia umów z wykorzystaniem stosowanych przez nią wzorców umów (pismo złożone przez Spółkę w Urzędzie w dniu 24 lipca 2008 r.). Stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 uokik, kara za udzielenie informacji nieprawdziwych bądź wprowadzających w błąd może zostać nałożona pomimo faktu działania nieumyślnego przedsiębiorcy. Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu postanowił skorzystać z uprawnienia wynikającego z powołanego przepisu i wymierzyć karę w niniejszej sprawie. Jednocześnie, jako przesłankę łagodzącą przy ustalaniu wymiaru kary Prezes Urzędu wziął pod uwagę fakt, iż przedmiotowe działanie Spółki było działaniem nieumyślnym.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu po uwzględnieniu okoliczności sprawy, jednocześnie wzięwszy pod uwagę zasadę proporcjonalności oraz potencjał ekonomiczny karanego przedsiębiorcy, nałożył na Spółkę karę pieniężną w wysokości 50 000,00 złotych (słownie pięćdziesiąt tysięcy złotych 00/100). Całkowity wymiar kary wynosi równowartość 13 958,68 euro (słownie: trzynaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt osiem euro 68/100), co stanowi 0,02% kary maksymalnej jaką mógłby w niniejszej sprawie nałożyć Prezes Urzędu. Wartość euro podlega przeliczeniu wg zasad określonych w art. 5 uokik, tj. wg kursu

średniego walut obcych ogłoszonego przez NBP w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Zgodnie z treścią ogłoszonej przez Narodowy Bank Polski *Tabeli nr 252/A/NBP/2007 z dnia 2007-12-31* średni kurs euro na dzień 31 grudnia 2007 r. wyniósł 3,5820 PLN (ostatni kurs średni walut ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w roku 2007). Tym samym wysokość kary pieniężnej po przeliczeniu na walutę polską, wynosi 50 000,00 PLN (słownie: pięćdziesiąt tysięcy złotych 00/100). Jednocześnie wymierzona kara stanowi 0,05% przychodu osiągniętego przez nią w 2007 r. Wysokość przychodu ustalono na podstawie złożonego przez nią sprawozdania finansowego za rok zakończony dnia 31 grudnia 2007 r. oraz zeznania o wysokości dochodu (straty) osiągniętego w roku podatkowym 2007, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654 z późn. zm.).

W ocenie Prezesa Urzędu, wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia, zaś fakt jej nałożenia jest dla Spółki i innych przedsiębiorców sygnałem, że Prezes Urzędu będzie egzekwował obowiązek rzetelnego przekazywania informacji oraz skutecznie zapobiegnie podobnym naruszeniom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w przyszłości. Nałożona kara spełnia więc przede wszystkim funkcję dyscyplinującą oraz prewencyjną, zniechęcając do naruszania prawa również przez innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 10100078 7822 31000 000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 uokik w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępcy Dyrektora
Departamentu Polityki Konsumenckiej
Izabela Szewczyk

Otrzymuje:

1. Joanna Dzwonkowska radca prawny, ul. Czerniakowska 209/205, 00-436 Warszawa reprezentująca Dolcan Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie
2. a/a